

111/1994 Sb.

ZÁKON

ze dne 26. dubna 1994 o silniční dopravě

Změna: 38/1995 Sb.
Změna: 304/1997 Sb.
Změna: 304/1997 Sb. (část)
Změna: 150/2000 Sb.
Změna: 132/2000 Sb., 361/2000 Sb.
Změna: 175/2002 Sb.
Změna: 175/2002 Sb. (část)
Změna: 577/2002 Sb.
Změna: 320/2002 Sb.
Změna: 103/2004 Sb., 186/2004 Sb.
Změna: 1/2005 Sb.
Změna: 229/2005 Sb., 253/2005 Sb.
Změna: 411/2005 Sb., 226/2006 Sb.
Změna: 229/2005 Sb. (část)
Změna: 374/2007 Sb.
Změna: 124/2008 Sb., 130/2008 Sb.
Změna: 250/2008 Sb.
Změna: 274/2008 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Zákon upravuje podmínky provozování silniční dopravy silničními motorovými vozidly (dále jen "vozidlo") prováděné pro vlastní a cizí potřeby za účelem podnikání, jakož i práva a povinnosti právnických a fyzických osob s tím spojené a pravomoc a působnost orgánů státní správy na tomto úseku.

(2) Ustanovení § 22 a 23 včetně souvisejících ustanovení o státním odborném dozoru a o pokutách se vztahují na veškerou silniční dopravu nebezpečných věcí (za účelem podnikání i za jiným účelem) po dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích a volném terénu s výjimkou dopravy těchto věcí prováděné ozbrojenými silami nebo Policií České republiky při plnění vlastních úkolů.

(3) Ustanovení § 26 až 33 včetně souvisejících ustanovení o státním odborném dozoru a o pokutách se vztahují na veškeré provozování mezinárodní silniční dopravy (za účelem podnikání i za jiným účelem) s výjimkou dopravy prováděné ozbrojenými silami při plnění vlastních úkolů nebo dopravy prováděné podle odstavce 4.

(4) Zákon se nevztahuje na provozování silniční dopravy pro soukromé potřeby fyzické osoby - provozovatele vozidla, členů jeho domácnosti a jiných osob, pokud není prováděna za úplatu.

§ 2

Základní pojmy

(1) Silniční doprava je souhrn činností, jimiž se zajišťuje přeprava osob (linková osobní doprava, kyvadlová doprava, příležitostná osobní doprava, taxislužba), zvířat a věcí (nákladní doprava) vozidly, jakož i přemístování vozidel samých po dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích a volném terénu.

(2) Silniční doprava pro vlastní potřeby je doprava, kterou se zajišťuje podnikatelská činnost, k níž je osoba provozující silniční dopravu oprávněna podle zvláštních právních předpisů 1) a při níž nedochází ke vzniku závazkového vztahu, jehož předmětem je přeprava osob, zvířat nebo věcí.

(3) Silniční doprava pro cizí potřeby je doprava, při níž vzniká mezi provozovatelem silniční dopravy a osobou, jejíž přepravní potřeba se uspokojuje, závazkový vztah, jehož

předmětem je přeprava osob, zvířat nebo věcí.

(4) Vnitrostátní silniční doprava je doprava, kdy výchozí místo, cílové místo a celá dopravní cesta leží na území jednoho státu.

(5) Mezinárodní silniční doprava je doprava, při níž místo výchozí a místo cílové leží na území dvou různých států, nebo doprava, při níž místo výchozí a cílové sice leží na území téhož státu, ale část jízdy se uskuteční na území jiného státu.

(6) Linková osobní doprava je pravidelné poskytování přepravních služeb na určené trase dopravní cesty, při kterém cestující vystupují a nastupují na předem určených zastávkách. Linkovou osobní dopravu lze provozovat formou veřejné linkové dopravy nebo formou zvláštní linkové dopravy, a to jako vnitrostátní nebo mezinárodní. Přitom se rozumí

a) veřejnou linkovou dopravou doprava, při které jsou přepravní služby nabízeny podle předem vyhlášených podmínek a jsou poskytovány k uspokojování přepravních potřeb; pokud je doprava uskutečňována pro potřeby města a jeho příměstských oblastí, jedná se o městskou autobusovou dopravu,

b) zvláštní linkovou dopravou doprava určených vybraných skupin cestujících s vyloučením ostatních osob.

(7) Mezinárodní kyvadlová doprava je osobní doprava, kterou jsou předem vytvořené skupiny cestujících přepravovány více jízdami tam a zpět ze stejné výchozí oblasti do stejné cílové oblasti. Tyto skupiny cestujících, které byly přepraveny do cílové oblasti, budou při pozdější jízdě přepraveny zpět do výchozí oblasti. První jízda zpět a poslední jízda tam v řadě kyvadlových jízd musí být uskutečněna bez cestujících, zavazadel nebo věcí.

(8) Taxislužba je veřejná silniční doprava, kterou se zajišťuje přeprava osob a jejich zavazadel osobními vozidly s obsaditelností nejvýše devíti osob včetně řidiče; přepravní služby taxislužbou se nabízejí a objednávky k přepravě se přijímají prostřednictvím řidiče na stanovištích taxislužby, na veřejně přístupných pozemních komunikacích a jiných veřejných prostranstvích nebo prostřednictvím dispečinku taxislužby.

(9) Radiodispečink taxislužby operativně zprostředkovává bezprostřední a pohotovou přepravu osob a jejich zavazadel pouze motorovými osobními vozidly taxislužby na základě telefonických objednávek.

(10) Příležitostná osobní silniční doprava je neveřejná osobní doprava, která není linkovou osobní dopravou podle odstavce 6, mezinárodní kyvadlovou dopravou podle odstavce 7 a ani taxislužbou podle odstavce 8. Přijímání zakázek u tohoto druhu dopravy je možné výhradně cestou objednávkou přepravní služby předem (písemně, telefonicky, faxem, elektronicky) v sídle nebo provozovně právnické osoby, v místě trvalého pobytu provozovatele nebo v místě podnikání u fyzické osoby.

(11) Linkou je souhrn dopravních spojení na trase dopravní cesty určené výchozí a cílovou zastávkou a ostatními zastávkami, na niž jsou pravidelně poskytovány přepravní služby podle platné licence a podle schváleného jízdního řádu, a spojem je dopravní spojení v rámci linky, které je časově a místně určené jízdním řádem.

(12) Provozovatel silniční dopravy (dále jen "dopravce") je právnická nebo fyzická osoba, která provozuje silniční dopravu podle tohoto zákona. Tuzemský dopravce je fyzická osoba s trvalým pobytem nebo právnická osoba se sídlem v České republice, která provozuje dopravu silničními motorovými vozidly, kterým byla přidělena státní poznávací značka Českou republikou. Zahraniční dopravce je fyzická osoba s trvalým pobytem nebo právnická osoba se sídlem mimo území České republiky, která provozuje dopravu silničními motorovými vozidly, kterým byla přidělena státní poznávací značka cizím státem.

(13) Náhradní autobusová doprava je veřejná linková doprava provozovaná namísto dočasně přerušené drážní dopravy na dráze celostátní, regionální, tramvajové, trolejbusové nebo na dráze speciální. 1a)

(14) Integrovanou dopravou se rozumí zajišťování dopravní obslužnosti území veřejnou osobní dopravou jednotlivými dopravci v silniční dopravě společně nebo dopravci v silniční dopravě společně s dopravci v jiném druhu dopravy nebo jedním dopravcem provozujícím více druhů dopravy, pokud se dopravci podílejí na plnění přepravní smlouvy podle smluvních přepravních a tarifních podmínek.

(15) Kombinovaná doprava je systém přepravy zboží v jedné a téže přepravní jednotce (ve velkém kontejneru, výměnné nástavbě, odvalovacím kontejneru) nebo silničním vozidle, které při jedné jízdě využije též železniční nebo vodní dopravu. Svoz a rozvoz v rámci kombinované dopravy je silniční doprava přepravních jednotek kombinované dopravy a silničních vozidel, pokud využijí

těž železniční nebo vodní dopravu, z místa jejich nakládky, případně vykládky do překladiště kombinované dopravy nebo z překladiště kombinované dopravy do místa jejich vykládky, případně nakládky.

(16) Veřejným zájmem v oblasti kombinované dopravy se rozumí zájem na podpoře ekologicky šetrnějšího druhu dopravy. Podporou kombinované dopravy ve veřejném zájmu se rozumí sleva na dani podle zvláštního právního předpisu a další podpory poskytované v souladu s právem ES a s postupy v něm stanovenými.

(17) Okružní jízda je mezinárodní příležitostná přeprava osob na objednávku po předem vyhrazené okružní trase, na niž je stejným silničním vozidlem přepravována stejná skupina cestujících.

(18) Celostátní informační systém o jízdních řádech je informační systém obsahující informace o přepravním spojení, který vede pro potřeby veřejnosti Ministerstvo dopravy nebo jím pověřená právnická osoba.

(19) Veřejným zájmem v oblasti veřejné osobní dopravy se rozumí zájem státu na zajištění základních přepravních potřeb obyvatel. O uplatnění veřejného zájmu při zabezpečování dopravní obslužnosti rozhoduje příslušný orgán státní správy nebo samosprávy.

(20) Dopravní obslužností se rozumí zajištění dopravních potřeb občanů na území kraje nebo státu ve veřejném zájmu.

(21) Tarif v silniční dopravě je sazebník cen za jednotlivé přepravní výkony při poskytování přepravních služeb a podmínky jejich použití.

(22) Dopravními úřady podle tohoto zákona jsou krajské úřady. Pro městskou autobusovou dopravu je dopravním úřadem Magistrát hlavního města Prahy, magistráty statutárních měst a obecní úřady obcí s rozšířenou působností. Pro taxislužbu je dopravním úřadem v hlavním městě Praze Magistrát hlavního města Prahy, ve statutárních městech magistráty těchto měst a obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

§ 3

Povinnosti tuzemského dopravce

(1) Tuzemský dopravce je povinen

a) používat v silniční dopravě vozidlo, evidované v České republice se státní poznávací značkou České republiky, od jehož technické prohlídky a měření emisí neuplynula doba delší, než stanoví zvláštní právní předpis, 3a)

b) v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství 4d) zajistit, aby řidiči dodržovali ustanovení týkající se doby řízení, doby bezpečnostních přestávek a doby odpočinku, pokud pro určité kategorie vozidel prováděcí právní předpis anebo mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu, nestanoví v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství 4d) doby řízení, doby bezpečnostních přestávek a doby odpočinku jinak,

c) zajistit, aby práce řidiče z povolání vykonávala osoba, která se zúčastnila školení řidičů z povolání a úspěšně absolvovala přezkoušení z pravidel silničního provozu, 4b)

d) zajistit, aby práce řidiče z povolání vykonávala osoba, která se podrobila pravidelné lékařské prohlídce a je podle této prohlídky k řízení motorových vozidel zdravotně způsobilá, 4c)

e) v mezinárodní dopravě zajistit, aby najaté vozidlo bylo používáno pouze za předpokladu, že je najato bez řidiče, vozidlo řídí dopravce sám nebo jeho zaměstnanec, a aby ve vozidle byla při jeho provozu smlouva o nájmu s uvedením registrační značky najatého vozidla a pracovní smlouva řidiče, pokud není řidič zároveň dopravcem.

(2) Tuzemský dopravce provozující silniční dopravu vozidly určenými k přepravě osob je povinen vést záznam o provozu vozidla. Tento záznam je povinen uchovávat po dobu pěti let od ukončení přepravy. Toto ustanovení se nevztahuje na osobní vozidla používaná dopravcem k silniční dopravě pro vlastní potřebu. Způsob vedení záznamu o provozu vozidla stanoví prováděcí předpis.

(3) Tuzemský dopravce provozující silniční dopravu vozidly určenými k přepravě osob, s výjimkou osobních vozidel používaných pro vlastní potřebu, a dopravce provozující silniční dopravu vozidly určenými k přepravě zvířat a věcí, jejichž celková hmotnost včetně přívěsu nebo návěsu přesahuje 3,5 tuny, je povinen zajistit, aby řidič vedl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, a tento záznam je povinen uchovávat po dobu 1 roku od ukončení přepravy, nejde-li o osobní vozidla používaná tuzemským dopravcem k silniční dopravě

pro vlastní potřebu.

(4) Tuzemský dopravce je povinen zajistit, aby v každém vozidle byly při provozu tyto doklady:

- a) záznam o provozu vozidla, pokud je povinen jej vést podle odstavce 2,
- b) záznam o době řízení vozidla a bezpečnostních přestávkách, pokud je povinen jej vést podle odstavce 3,
- c) doklad o nákladu a vztahu dopravce k němu.

ČÁST II

PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY PRO CIZÍ POTŘEBY

HLAVA PRVNÍ

ZÁKLADNÍ PODMÍNKY

§ 4

(1) Kdo hodlá provozovat silniční dopravu pro cizí potřeby, musí mít dobrou pověst, být odborně způsobilý a musí mít

- a) koncesi, pokud je provozování silniční dopravy pro cizí potřeby živností, 5) nebo
- b) povolení od dopravního úřadu v ostatních případech.

(2) Pro vymezení odpovědného zástupce dopravce v případech podle § 4 odst. 1 písm. b) platí § 11 živnostenského zákona obdobně.

§ 4a

Finanční způsobilost

(1) Kdo hodlá na základě koncese provozovat vnitrostátní nebo mezinárodní silniční dopravu autobusy a tahači nebo nákladními vozidly o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny s výjimkou speciálních vozidel, musí prokázat finanční způsobilost. Prokazování finanční způsobilosti se nevztahuje na veřejnou linkovou dopravu, kterou se zajišťuje základní dopravní obslužnost.

(2) Finanční způsobilostí se rozumí schopnost dopravce finančně zajistit zahájení a řádné provozování silniční dopravy.

(3) Finanční způsobilost se prokazuje obchodním majetkem, objemem dostupných finančních prostředků a provozním kapitálem a rezervami na 12 měsíců provozu, a to ve výši 330 000 Kč pro jedno vozidlo a 180 000 Kč pro každé další vozidlo. Vychází se z evidence nahlášených vozidel u dopravního úřadu.

(4) Finanční způsobilost se prokazuje dopravnímu úřadu v místě sídla nebo trvalého pobytu žadatele. O splnění finanční způsobilosti vydá příslušný dopravní úřad žadateli písemné potvrzení. Potvrzení finanční způsobilosti je podmínkou vydání koncese 5) k provozování dopravy.

(5) Finanční způsobilost musí trvat po celou dobu provozování silniční dopravy. Trvání finanční způsobilosti prokazuje dopravce příslušnému dopravnímu úřadu za každý kalendářní rok nejpozději do 31. července roku následujícího.

(6) Podrobnosti o způsobu prokázání finanční způsobilosti, postup při vydávání písemného potvrzení finanční způsobilosti a náležitosti potvrzení finanční způsobilosti stanoví prováděcí předpis.

§ 5

Dobrá pověst

(1) Dobrou pověst pro účely tohoto zákona má osoba,

- a) která je bezúhonná podle živnostenského zákona, 5)
- b) které živnostenský úřad nezrušil v průběhu posledních pěti let na návrh dopravního úřadu nebo Ministerstva dopravy živnostenské oprávnění,

c) která neprovozovala silniční dopravu pro cizí potřeby v průběhu posledních pěti let před podáním žádosti neoprávněně, a

d) které nebyla v průběhu posledních pěti let před podáním žádosti zrušena koncese

1. z důvodů porušování povinností uložených právními předpisy, které s provozováním silniční dopravy souvisejí, nebo

2. proto, že neplnila podmínky stanovené v koncesi.

(2) U právnické osoby musí podmínku dobré pověsti splňovat statutární orgán nebo jeho člen, popřípadě odpovědný zástupce, 5) pokud je ustanoven.

(3) U fyzické osoby musí podmínku dobré pověsti splňovat fyzická osoba sama a též odpovědný zástupce, 5) je-li ustanoven.

(4) Dobrá pověst se zkoumá pět let zpět od podání žádosti a musí trvat po celou dobu provozování dopravy.

(5) Dopravní úřad provádí prověrku dobré pověsti dopravce nejméně jednou za pět let. Za účelem zjištění, zda osoba uvedená v odstavcích 2 a 3 splňuje podmínku bezúhonnosti podle odstavce 1 písm. a), si dopravní úřad vyžádá podle zvláštního právního předpisu 5c) výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 6

Odborná způsobilost

(1) Odbornou způsobilost k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby (dále jen "odborná způsobilost") prokazuje žadatel osvědčením o odborné způsobilosti pro provozování dopravy, které vydá příslušný dopravní úřad na základě úspěšně složené zkoušky z předmětů stanovených prováděcím předpisem. Odborná způsobilost musí trvat po celou dobu provozování dopravy.

(2) U nákladní dopravy se prokazování odborné způsobilosti podle odstavce 1 vztahuje na dopravu provozovanou vozidly, jejichž celková hmotnost přesahuje 3,5 tuny.

(3) Odborná způsobilost se prokazuje zvláště pro každý druh dopravy.

(4) U právnické osoby musí podmínku odborné způsobilosti splňovat statutární orgán nebo jeho člen nebo odpovědný zástupce, 5) pokud je ustanoven.

(5) U fyzické osoby musí podmínku odborné způsobilosti splňovat fyzická osoba sama nebo odpovědný zástupce, 5) je-li ustanoven.

(6) Zkoušky uvedené v odstavci 1 skládá žadatel před příslušným dopravním úřadem v místě trvalého pobytu žadatele. Na zkoušky odborné způsobilosti se nevztahují předpisy o správním řízení.

(7) Odbornou způsobilost, obsah a rozsah zkoušek a podrobnosti o skládání zkoušek odborné způsobilosti stanoví prováděcí předpis.

§ 7

Povolovací řízení

(1) O povolení k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby, která není živností podle živnostenského zákona, rozhoduje dopravní úřad podle místa sídla nebo trvalého pobytu žadatele.

(2) Povolení se uděluje na základě žádosti osoby, která hodlá provozovat silniční dopravu pro cizí potřeby.

(3) Podrobnější podmínky pro vydávání povolení k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby stanoví prováděcí předpis.

§ 8

Stanovisko k rozhodování o koncesi

(1) Ve stanovisku potřebném pro vydání nebo změnu koncese 5) dopravní úřad uvede a) zda žadatel o koncesi splňuje podmínku dobré pověsti,

- b) zda žadatel o koncesi splňuje podmínku finanční způsobilosti, jedná-li se o druh dopravy, u které se splnění této podmínky vyžaduje,
- c) druh dopravy, pro kterou se stanovisko uděluje,
- d) u nákladní dopravy údaj o tom, zda doprava bude provozována vozidly, jejichž celková hmotnost přesahuje 3,5 tuny, a dále údaj o celkovém počtu vozidel, se kterými bude nákladní doprava provozována,
- e) dobu, na kterou se stanovisko vydává,
- f) zda je pro daný druh dopravy potřebná odborná způsobilost,
- g) zda je pro druh mezinárodní silniční dopravy dána potřebná doba praxe.

(2) Příslušným pro vydání stanoviska podle odstavce 1 je

- a) dopravní úřad v místě sídla u právnické osoby nebo trvalého pobytu u fyzické osoby,
- b) dopravní úřad určený podle kritérií stanovených ve zvláštním právním předpisu 5b), jde-li o zahraniční osobu.

(3) Dopravní úřad vydává stanovisko podle odstavce 1 nejméně na dobu pěti let, nejvýše však na dobu deseti let.

(4) Bylo-li stanovisko podle odstavce 1 vydáno na dobu určitou, zašle příslušný dopravní úřad živnostenskému úřadu, který vydal koncesi, 30 dní před koncem doby stanovené ve stanovisku stanovisko nové.

§ 9

Povinnosti podnikatele v silniční dopravě

(1) Podnikatel v silniční dopravě je povinen označit vozidla taxislužby, autobusy, tahače a nákladní vozidla o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny, které používá k podnikání, svým obchodním jménem. Způsob označení stanoví prováděcí předpis.

(2) Podnikatel je dále povinen zajistit, aby

- a) stav technické základny pro silniční dopravu odpovídal vybaveností a rozsahem jím provozované silniční dopravě,
- b) v každém vozidle používaném k podnikání byl při jeho provozu doklad o oprávnění k podnikání (koncesní listina, licence) nebo osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě,
- c) práce řidiče v silniční dopravě osob, pokud se provozuje autobusem, vykonávala pouze osoba bezúhonná, 5)
- d) práce řidiče v mezinárodní nákladní dopravě, pokud se provozuje nákladním vozidlem o celkové hmotnosti vyšší než 7,5 tuny, vykonávala pouze osoba bezúhonná 5), která před prvním nastoupením výkonu činnosti řidiče pracovala nejméně dva roky jako řidič nákladního vozidla o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny nebo jako řidič autobusu,
- e) práce řidiče taxislužby vykonávala pouze osoba
 1. starší 21 let,
 2. bezúhonná 5),
 3. spolehlivá,
 4. která má průkaz o způsobilosti řidiče vykonávat taxislužbu.

(3) Za spolehlivou se nepovažuje osoba,

a) která má v evidenční kartě řidiče záznam o tom, že jí byl soudem za spáchání trestného činu uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, jehož výkon skončil v posledních třech letech nebo od jehož výkonu bylo v posledních třech letech podmíněně upuštěno, nebo

b) která má v evidenční kartě řidiče záznam o uložení sankce za přestupek spáchaný v posledních třech letech spočívající v požití alkoholického nápoje nebo jiné návykové látky před řízením motorového vozidla nebo v jeho průběhu nebo v odmítnutí podrobit se na výzvu policisty dechové zkoušce nebo lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem v případě, že dechová zkouška byla pozitivní, nebo v odmítnutí podrobit se na výzvu policisty lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, nebo

c) která v posledních třech letech provozovala silniční dopravu pro cizí potřeby neoprávněně, nebo

d) která se v posledních třech letech opakovaně dopustila jednání, za které jí byla pravomocně uložena sankce za porušení právních předpisů souvisejících s provozováním silniční dopravy s výjimkou sankce za spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle zvláštního zákona 5a), nebo

e) která se jako řidič vozidla taxislužby v průběhu posledních tří let dopustila jednání, za nějž byla provozovateli taxislužby pravomocně uložena sankce za porušení právních předpisů souvisejících s provozováním silniční dopravy, nebo

f) které byla v posledních třech letech odejmuta koncese nebo povolení k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby z důvodů porušování povinností uložených právními předpisy souvisejícími s provozováním silniční dopravy,

g) které byl odebrán průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby podle § 21 odst. 9 věty druhé, a to do doby, než jí je průkaz navrácen.

(4) Podnikatel je povinen dodržovat následující podmínky:

a) doprava nesmí být provozována po uplynutí doby uvedené ve stanovisku dopravního úřadu,

b) opravy vozidel (s výjimkou drobných oprav) musí být prováděny na plochách k tomu určených; doklad o provádění údržby mimo vlastní prostory musí být archivován po dobu 2 let,

c) odstavení a dlouhodobé stání vozidel, jejichž celková hmotnost přesahuje 3,5 tuny, musí být zajištěno mimo veřejně přístupné pozemní komunikace, v prostorách k tomu určených,

d) před zahájením provozování dopravy sdělit dopravnímu úřadu, který vydal stanovisko ke koncesi, počet vozidel, se kterými bude provozovat dopravu, jejich státní poznávací značku, typ a užitnou hmotnost a nahlásit do třiceti dnů každou změnu v těchto údajích.

§ 9a

Osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě

(1) Osvědčení vydává příslušný dopravní úřad na základě žádosti dopravce. Dopravce musí mít ke dni zahájení provozu městské autobusové dopravy platné osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě.

(2) Osvědčením o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě se osvědčuje, že dopravce splňuje podmínky stanovené tímto zákonem pro provozování městské autobusové dopravy,

a) je držitelem platné koncesní listiny s udáním její doby platnosti,

b) je držitelem platných licencí na provozování linek městské autobusové dopravy.

(3) Toto osvědčení musí být umístěno viditelně v prostoru řidiče ve všech vozidlech, která uvedený dopravce používá k provozu na linkách městské autobusové dopravy, pro které má udělenou platnou licenci.

(4) V osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě musí být uvedeno obchodní jméno, sídlo nebo místo podnikání, číslo telefonu, případně faxu dopravce, který je držitelem originálu výše uvedených dokladů, a údaj o době platnosti příslušné koncesní listiny.

HLAVA DRUHÁ

ZVLÁŠTNÍ PODMÍNKY PRO OSOBNÍ DOPRAVU

Linková osobní doprava

§ 10

(1) Dopravce, který má koncesi nebo povolení k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby a hodlá provozovat linkovou osobní dopravu, může zahájit její provoz pouze na základě licence k provozování linkové osobní dopravy (dále jen "licence") udělené dopravním úřadem nebo Ministerstvem dopravy, jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu.

(2) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy rozhodují o licenci na základě žádosti dopravce. Žádost o udělení licence musí obsahovat:

a) doklad o vydání koncese nebo povolení,

b) formu linkové osobní dopravy, včetně určení, zda jde o městskou, vnitrostátní nebo mezinárodní dopravu,

c) u zvláštní formy linkové dopravy kategorie cestujících a údaje o právnické nebo fyzické osobě, pro kterou se má tato doprava provozovat,

d) návrh jízdního řádu, jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu,

e) trasu linky, včetně zastávek pro nástup a výstup, jejich úplné názvy a určení výchozí a cílové zastávky (dále jen "vedení linky") a informaci o časovém rozložení spojů linky,

f) návrh tarifu, jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu,

g) návrh smluvních přepravních podmínek, jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu,

h) denní dobu řízení, nepřetržitou dobu řízení, dobu odpočinku každého z řidičů, bezpečnostní přestávky; toto ustanovení se nevztahuje na městskou autobusovou dopravu.

(3) K rozhodování o udělení licence je příslušný dopravní úřad, v jehož územním obvodu se bude nacházet výchozí zastávka, s výjimkou mezinárodní linkové osobní dopravy, kde je k rozhodování příslušné Ministerstvo dopravy a spojů.

§ 11

(1) Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy předloží žádost o udělení licence ke stanovisku dopravním úřadům, v jejichž územním obvodu budou umístěny zastávky (dále jen "dotčený úřad").

(2) Dotčené úřady jsou povinny vydat stanovisko ve lhůtě 30 dnů od doručení žádosti o udělení licence. Stanovisko musí obsahovat věcná zdůvodnění vyplývající z vyjádření obdržení při projednání žádosti dopravce. Příslušný dopravní úřad je vázán stanoviskem dotčeného úřadu o zajištění přepravní potřeby ve vnitrostátní linkové dopravě podle § 12 odst. 3 písm. a).

(3) Před vydáním stanoviska dotčený úřad předloží žádost o udělení licence k vyjádření

a) obci, v jejímž územním obvodu budou umístěny zastávky,

b) příslušnému orgánu Policie České republiky z hlediska bezpečnosti silničního provozu,

c) správci pozemní komunikace, 6)

d) majiteli označnicku zastávky uvedené v žádosti o udělení licence.

Vyjádření musí být provedeno ve lhůtě 15 dnů od doručení žádosti písemnou formou a musí obsahovat věcná zdůvodnění uvedených závěrů.

(4) Na vydání stanoviska se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

§ 12

(1) Dopravní úřad rozhodne o žádosti o udělení licence pro vnitrostátní linkovou osobní dopravu nebo městskou autobusovou dopravu ve lhůtě 45 dnů od jejího podání. Jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, rozhodne Ministerstvo dopravy o žádosti o udělení licence ve lhůtě 30 dnů od doručení povolení od příslušného úřadu cizího státu pro vedení linky na území tohoto státu. Pro projednání žádosti o udělení licence platí pro příslušný dopravní úřad ustanovení § 11 odst. 3 obdobně.

(2) Ve veřejném zájmu na uspokojování přepravních potřeb může dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy vázat udělení licence na souhlas dopravce s provozováním jiné linky nebo vedením linky odlišné od žádosti dopravce nebo na uzavření smlouvy o závazku veřejné služby (§ 19). V tomto případě dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy uděluje licenci ve veřejném zájmu na dobu jednoho roku podle vyhlášené platnosti jízdního řádu.

(3) Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy a spojů licenci neudělí, jestliže:

a) přepravní potřeby v přepravním spojení, kde bude linka vedena, jsou zajištěny provozem jiné veřejné osobní dopravy, která je finančně podporována krajem nebo v případě městské autobusové dopravy obcemi,

b) nesouhlasil-li dopravce s vázáním udělení licence podle odstavce 2,

- c) nebylo pro mezinárodní silniční dopravu uděleno zahraniční povolení úřadem cizího státu,
- d) se v průběhu posledních 3 let dopustil dopravce jednání uvedeného v § 15 písm. a) až c),
- e) v případě mezinárodní linkové dopravy též tehdy, jsou-li v přepravním spojení, kde má být linka vedena, přepravní potřeby uspokojivě zajištěny nejméně dvěma mezinárodními linkami provozovanými nejméně čtyřmi různými dopravci.

(4) Dopravní úřad a Ministerstvo dopravy a spojů mohou v rozhodnutí o udělení licence stanovit podmínky provozování linkové osobní dopravy.

(5) Ve veřejném zájmu na nepřerušném uspokojování přepravních potřeb může rozhodnout Ministerstvo dopravy a spojů o prodloužení platnosti udělené licence pro mezinárodní linkovou dopravu na dobu nejvýše 90 dnů od podání žádosti, aniž by dodrželo postup uvedený v § 11 a lhůtu uvedenou v odstavci 1.

§ 13

V rozhodnutí o licenci dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy uvede:

- a) formu linkové osobní dopravy, včetně údajů, zda jde o městskou, vnitrostátní nebo mezinárodní dopravu; u zvláštní linkové dopravy kategorie cestujících,
- b) označení a vedení linky,
- c) datum zahájení provozu linkové osobní dopravy, tento termín musí být stanoven v závislosti na dodržení lhůt schválení jízdního řádu, předání schváleného jízdního řádu do celostátního informačního systému o jízdních řádech a jeho uveřejnění v celostátním informačním systému o jízdních řádech,
- d) dobu, na kterou se licence uděluje,
- e) případný rozsah bezbariérové přepravy cestujících s omezenou schopností pohybu a orientace,
- f) další zpřesňující podmínky provozování linkové osobní dopravy, pokud o nich rozhodne.

§ 14

(1) Ve veřejném zájmu na uspokojování přepravních potřeb, v zájmu bezpečnosti dopravy, na základě neplánované uzavírky nebo na základě žádosti dopravce dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy zahájí řízení o změně rozhodnutí o udělení licence.

(2) V rámci řízení o změně rozhodnutí podle odstavce 1 mohou dopravní úřad a Ministerstvo dopravy uložit dopravci rozšíření podmínek nebo jejich změnu oproti předchozímu rozhodnutí o udělení licence.

§ 15

Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy licenci může odejmout, jestliže držitel licence

- a) závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem,
- b) neplní podmínky stanovené v licenci,
- c) nezačal provozovat linkovou osobní dopravu na základě udělené licence,
- d) o odejmutí licence požádal.

§ 16

Licence pozbývá platnosti:

- a) uplynutím doby, na kterou byla udělena,
- b) zánikem koncese nebo povolení,
- c) dnem zániku právnické osoby, která je držitelem licence,
- d) uplynutím 30 dnů od smrti fyzické osoby, která je držitelem licence,
- e) rozhodnutím dopravního úřadu nebo rozhodnutím Ministerstva dopravy, jedná-li se o mezinárodní

linkovou osobní dopravu, o odejmutí licence.

§ 17

Jízdní řád

(1) Dopravce ve veřejné linkové osobní dopravě předloží jízdní řád nebo jeho změnu ke schválení dopravnímu úřadu, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvu dopravy. Jedná-li se o společný jízdní řád více dopravců, musí na něm být uvedeno, které spoje každý z dopravců zabezpečuje. Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy a spojů jízdní řád nebo jeho změnu schválí, splňuje-li náležitosti stanovené prováděcím předpisem. Příslušným ke schválení jízdního řádu nebo jeho změny je dopravní úřad příslušný k rozhodování o udělení licence.

(2) Schválený jízdní řád postoupí dopravní úřad Ministerstvu dopravy, které vede pro potřeby veřejnosti celostátní informační systém o jízdních řádech. Ministerstvo dopravy a spojů může vedením tohoto systému pověřit právnickou osobu.

(3) Změny jízdních řádů veřejné vnitrostátní linkové dopravy lze provádět pouze v termínech zveřejněných Ministerstvem dopravy v Obchodním věstníku.

(4) Z důvodu veřejného zájmu, zásahu vyšší moci nebo neplánované uzavírky může dopravní úřad rozhodnout o změně jízdního řádu veřejné vnitrostátní linkové dopravy i v době jeho platnosti k jinému termínu.

(5) Ustanovení odstavců 2 a 3 se nevztahují na jízdní řády městské autobusové dopravy provozované na území města.

(6) Způsob zpracování, obsah, vyhlášení a vyvěšování jízdního řádu a jeho změn a organizaci celostátního informačního systému o jízdních řádech stanoví prováděcí předpis.

§ 18

Povinnosti dopravce ve veřejné linkové dopravě

- Dopravce ve veřejné linkové dopravě je povinen
- a) zahájit provoz na lince ke dni, který je stanoven v licenci, a provoz linky udržovat po dobu platnosti licence,
 - b) vydat a uveřejnit schválený jízdní řád, jeho změny, smluvní přepravní podmínky a tarif,
 - c) provozovat dopravu podle schváleného jízdního řádu, smluvních přepravních podmínek a tarifu,
 - d) spojem uvedeným v jízdním řádu přepravit každého, jsou-li splněny smluvní přepravní podmínky a tarif a nebrání-li tomu okolnosti, které dopravce nemůže odvrátit nebo jim zabránit,
 - e) označit vozidlo příslušné linky názvem výchozí a cílové zastávky spoje, u městské autobusové dopravy pouze názvem cílové zastávky spoje; označení linky, které je stanoveno v rozhodnutí o udělení licence, musí být čitelné i za tmy alespoň na čele vozidla, dále zajistit označení řidiče a průvodčího obchodním jménem dopravce nebo služebním stejnokrojem dopravce, dále označit bezbariérové vozidlo mezinárodním symbolem přístupnosti,
 - f) zřídit označnickou zastávku, pokud zastávka nebyla označnickou vybavena, na všech označnických vyvěšit schválený jízdní řád a název zastávky, v městské autobusové dopravě dále číslo linky; u zastávky městské autobusové dopravy určené pouze pro výstup cestujících není vyvěšení jízdního řádu a čísla linky povinné,
 - g) zajistit údržbu označnickou zastávky a dalšího zastávkového vybavení (přístřešek, zařízení pro vyvěšení jízdního řádu), pokud je jeho majitelem, nebo přispívat na jeho údržbu majiteli označnickou a dalšího zastávkového vybavení na smluvním základě,
 - h) pečovat o bezpečnost přepravovaných osob a jejich zavazadel a zabezpečit první pomoc a náhradní dopravu v případě, že se stane účastníkem dopravní nehody nebo má technickou závadu, pro kterou nelze spoj dokončit,
 - i) vytvářet podmínky pro přepravu osob s omezenou schopností pohybu a orientace.

§ 18a

Vztahy mezi cestujícím a dopravcem veřejné linkové dopravy

(1) Řidič a průvodčí vozidla veřejné linkové dopravy a jiná osoba pověřená dopravcem veřejné linkové dopravy a vybavená kontrolním odznakem nebo průkazem dopravce (dále jen "pověřená osoba") je oprávněna dávat cestujícím pokyny a příkazy k zajištění jejich bezpečnosti, bezpečnosti a plynulosti dopravy a bezpečnosti ostatních cestujících. Pověřená osoba je oprávněna

a) vyloučit z přepravy cestujícího, který se na výzvu pověřené osoby neprokáže platným jízdním dokladem a nesplní povinnost zaplatit jízdné a přírážku, vyloučit z přepravy cestujícího nebo uložit cestujícímu zaplatit přírážku, pokud přes upozornění nedodrжуje přepravní řád, pokyny a příkazy pověřené osoby, znečišťuje vozidlo nebo pokud svým chováním ruší klidnou přepravu cestujících nebo ostatní cestující jinak obtěžuje; vyloučením z přepravy nesmí být ohrožena bezpečnost a zdraví cestujícího,

b) nepřipustit k přepravě nebo vyloučit z přepravy zavazadlo cestujícího nebo zvíře s ním přepravované, pokud jsou překážkou bezpečné a pohodlné přepravy cestujících nebo ohrožují zdraví cestujících nebo pokud jejich přepravu neumožňují přepravní podmínky, zejména obsaditelnost vozidla,

c) uložit cestujícímu, který se neprokázal platným jízdním dokladem, zaplatit přírážku nebo vyžadovat od cestujícího, aby se prokázal osobními údaji podle odstavce 2 písm. c).

(2) Cestující je povinen

a) dodržovat přepravní řád, smluvní přepravní podmínky a tarif,

b) dbát pokynů a příkazů pověřené osoby, které směřují na zajištění bezpečnosti a plynulosti dopravy, jeho bezpečnosti nebo bezpečnosti ostatních cestujících,

c) na výzvu pověřené osoby se prokázat platným jízdním dokladem, neprokáže-li se platným jízdním dokladem, zaplatit jízdné a přírážku, nebo se prokázat osobními údaji potřebnými na vymáhání zaplacení přírážky; osobními údaji jsou jméno, příjmení, datum narození a adresa místa trvalého pobytu, 12) uvedené v osobním dokladu cestujícího vydaném příslušným správním úřadem,

d) na výzvu pověřené osoby ji následovat na vhodné pracoviště veřejné správy ke zjištění totožnosti, anebo na výzvu pověřené osoby setrvat na vhodném místě do příchodu osoby oprávněné zjistit totožnost cestujícího, a to nesplní-li povinnost uvedenou v písmenu c),

e) na výzvu pověřené osoby zaplatit přírážku za nedodržení přepravního řádu nebo pokynu a příkazu pověřené osoby nebo za znečištění vozidla nebo za rušení klidné přepravy cestujících nebo jiné obtěžování cestujících.

(3) Výše přírážky stanoví dopravce v přepravních podmínkách. Výše přírážky nesmí přesáhnout částku 1000 Kč.

(4) Porušení povinností cestujícího podle odstavce 2, kterým ohrozí pověřenou osobu, je přestupkem podle zvláštního právního předpisu. 11)

§ 18b

Přepravní řád

(1) Podmínky, za nichž se přepravují osoby, jejich zavazadla a věci a zvířata s nimi přepravovaná v silniční dopravě a integrované dopravě, stanoví přepravní řád. V přepravním řádu se uvede zejména

a) vznik a ukončení přepravní smlouvy mezi dopravcem a cestujícím a způsob prokazování jejího vzniku,

b) náležitosti jízdního dokladu, způsob placení jízdného a posuzování platnosti jízdních dokladů (včetně případů, kdy se na přepravě podílí více dopravců),

c) podmínky, za nichž si lze předem zakoupit místo k sezení,

d) podmínky přepravy dětí, dětských kočárků, cestujících s omezenou schopností pohybu a orientace a vozíků pro invalidy,

e) způsob vracení jízdného při neprovedení přepravy,

f) rozsah a podmínky přepravy zavazadel, včetně podmínek, za nichž si lze jako zavazadlo vzít nebezpečné věci,

g) podmínky přepravy zvířat,

h) podmínky přepravy autobusových zásilek a tarif.

(2) Přepravní řád stanoví vyhláškou Ministerstvo dopravy. Dopravce může v přepravních podmínkách odlišně od přepravního řádu stanovit podmínky uvedené v odstavci 1 písm. c), f), g) a h).

§ 18c

Náhradní autobusová doprava

(1) Provozovatel drážní dopravy na dráze celostátní, regionální, tramvajové, trolejbusové nebo speciální je oprávněn provozovat náhradní autobusovou dopravu za přerušenu drážní dopravu na dráze.

(2) Provozovatel drážní dopravy podle odstavce 1 nebo jím pověřený dopravce může provozovat náhradní autobusovou dopravu, pokud má platnou koncesi pro silniční motorovou osobní dopravu podle zvláštního právního předpisu. 1) Pro provozování náhradní autobusové dopravy, která nepřesahuje 45 kalendářních dnů po sobě jdoucích, se nevyžaduje udělení licence a schválení jízdního řádu; vedení linky a umístění zastávek musí být z hlediska bezpečnosti silničního provozu schváleno Policií České republiky.

(3) Provozovatel drážní dopravy podle odstavce 1 je povinen označit vozidlo použité pro náhradní autobusovou dopravu slovy "náhradní doprava". Ustanovení § 18 písm. e) se použijí přiměřeně.

(4) Náhradní doprava musí umožnit přepravu osob s omezenou schopností pohybu a orientace v rozsahu odpovídajícím přerušené drážní dopravě na dráze.

§ 19

Závazky veřejné služby

(1) Závazek poskytovat veřejné služby 13) ve veřejné linkové dopravě vzniká na základě písemné smlouvy, kterou s dopravcem uzavírá kraj.

(2) V případě, že závazkem veřejné služby podle odstavce 3 vzniká dopravci povinnost provozovat veřejnou linkovou dopravu, na kterou nemá licenci, zahájí příslušný dopravní úřad řízení o udělení licence bez návrhu dopravce.

(3) Závazek veřejné služby 13) ve veřejné linkové dopravě vzniká na základě písemné smlouvy, kterou uzavírá kraj s dopravcem za účelem zajištění dopravní obslužnosti územního obvodu kraje.

(4) Při uzavírání smlouvy o závazku veřejné služby kraj dbá, aby dopravní obslužnost byla zajištěna vzájemným propojením veřejné linkové dopravy s veřejnou drážní osobní dopravou.

§ 19a

Dopravní obslužnost

(1) Základní dopravní obslužností území kraje je zajištění přiměřené dopravy po všechny dny v týdnu z důvodu veřejného zájmu, především do škol, do úřadů, k soudům, do zdravotnických zařízení poskytujících základní zdravotní péči a do zaměstnání, včetně dopravy zpět, přispívající k trvale udržitelnému rozvoji tohoto územního obvodu.

(2) Kraj odpovídá za zajištění vzájemného propojení jednotlivých linek a spojů a jejich propojení s veřejnou drážní osobní dopravou.

(3) Je-li základní dopravní obslužnost územního obvodu kraje zajištěna veřejnou drážní osobní dopravou, nelze rozpočtové prostředky použít na financování jiného druhu souběžné veřejné osobní dopravy. Provozní právní předpis stanoví, co se rozumí provozováním souběžné veřejné osobní dopravy.

(4) Obecní úřad předkládá kraji návrhy na zabezpečení dostupnosti služeb ve veřejné linkové dopravě a informuje kraj o místních přepravních podmínkách a o veřejném zájmu na přepravních potřebách obyvatel obce.

§ 19b

Prokazatelná ztráta

(1) Prokazatelnou ztrátu ve veřejné linkové dopravě tvoří rozdíl mezi součtem ekonomicky oprávněných nákladů vynaložených dopravcem na plnění závazků veřejné služby a přiměřeného zisku vztahujícího se k těmto nákladům a mezi tržbami a výnosy dosaženými dopravcem při plnění závazků veřejné služby.

(2) Prokazatelnou ztrátu vzniklou dopravci plněním závazků veřejné služby hradí kraj ze svého rozpočtu, jedná-li se o zajišťování dopravní obslužnosti veřejnou vnitrostátní linkovou dopravou nebo linkami veřejné městské linkové dopravy, které zabezpečují dopravu v rámci závazku veřejné služby mimo území města.

(3) Povinnou součástí smlouvy o závazku veřejné služby je dopravcem předložený předběžný odborný odhad prokazatelné ztráty za celé období, na které se závazek veřejné služby uzavírá. Kraj uhradí prokazatelnou ztrátu nejvýše ve výši tohoto předběžného odborného odhadu zvýšeného pouze o nepředvídatelné prokazatelné náklady.

(4) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy jsou oprávněny v rámci výkonu státního odborného dozoru kontrolovat použití finančních prostředků na zajištění dopravní obslužnosti veřejnou linkovou dopravou z rozpočtu kraje nebo ze státního rozpočtu.

(5) Zajišťuje-li dopravce přepravní služby mimo závazky veřejné služby nebo jiné činnosti, je povinen vést oddělené účetnictví závazků veřejných služeb. Finanční prostředky určené k úhradě prokazatelné ztráty nesmí být použity k jiným účelům.

(6) Vymezení prokazatelné ztráty, způsob výpočtu předběžného odborného odhadu prokazatelné ztráty, způsob výpočtu prokazatelné ztráty, doklady, kterými musí být výpočty prokazatelné ztráty doloženy, a způsob výkonu státního odborného dozoru nad financováním dopravní obslužnosti stanoví prováděcí předpis.

§ 19c

Ostatní dopravní obslužnost

(1) Ostatní dopravní obslužností je zajištění dopravních potřeb územního obvodu obce nad rámec základní dopravní obslužnosti území kraje. Na zajištění ostatní dopravní obslužnosti uzavírá obec s dopravcem závazek veřejné služby a hradí ze svého rozpočtu prokazatelnou ztrátu vzniklou dopravci plněním závazků veřejné služby.

(2) Pro závazky veřejné služby a prokazatelnou ztrátu v ostatní dopravní obslužnosti platí přiměřeně § 19, 19a a 19b.

§ 20

Vlastníci a správci pozemních komunikací

(1) Vlastníci a správci pozemních komunikací na trase linky jsou povinni strpět umístění zařízení pro označení zastávky jen v nezbytně nutném rozsahu. Vznikne-li vlastníku pozemní komunikace v důsledku umístění zařízení pro označení zastávky majetková újma, je zřizovatel označnicku zastávky povinen zaplatit za vzniklou újmu náhradu.

(2) Umístění označnicku zastávky podle odstavce 1 není zvláštním užíváním pozemní komunikace podle zvláštního předpisu. 6)

§ 21

Taxislužba

(1) Provozovatel taxislužby je oprávněn provozovat taxislužbu pouze vozidlem, které je pro tyto účely evidováno dopravním úřadem. Podrobnosti k náležitostem evidence vozidel taxislužby stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Provozovatel taxislužby je povinen zajistit, aby vozidlo taxislužby bylo při výkonu taxislužby, kterým se rozumí nabízení nebo vykonávání přepravních služeb, označeno střešní svítlnou s nápisem "TAXI" a vybaveno úředně ověřeným a zaplombovaným taxametrem 6a), jehož nedílnou součástí je tiskárna a paměťová jednotka schopná uchovávat denní a měsíční zaznamenané hodnoty o provozu vozidla alespoň po dobu pěti let ode dne jejich záznamu. Podrobnosti o náležitostech svítlny a způsobu jejího používání stanoví prováděcí právní předpis. Vozidlo, které je opatřeno střešní svítlnou s nápisem "TAXI" není přípustné využívat k provozování jiného druhu silniční dopravy bez zakrytí této střešní svítlny.

(3) Provozovatel taxislužby je povinen zajistit, aby řidič při výkonu taxislužby používal taxametr uvedený v odstavci 2 a po ukončení jízdy bez vyzvání vydal cestujícímu nepoškozený a

čitelný doklad o výši jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxametru. Podrobnosti o užití taxametru, náležitostech "Uživatelské a evidenční knihy taxametru", která musí být při výkonu taxislužby ve vozidle, a náležitostech dokladu o výši jízdného stanoví prováděcí právní předpis. Doklad o zaplacení jízdného, jakož i denní hodnoty o provozu vozidla zaznamenané na paměťové jednotce jsou jiným dokladem sloužícím k přehledu o stavu hospodaření a majetku nebo k jeho kontrole podle zvláštního právního předpisu 6b).

(4) Provozovatel taxislužby je povinen zajistit, aby k výkonu taxislužby bylo užito pouze vozidel označených a vybavených předepsaným způsobem. Způsob označení vozidla, požadavky na vybavení vozidla taxislužby doklady a dalšími náležitostmi stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Provozovatel taxislužby je povinen dopravnímu úřadu příslušnému pro vydání stanoviska ke koncesi předem písemně oznámit zahájení výkonu taxislužby. V písemném oznámení provozovatel taxislužby uvede

a) obchodní firmu, popřípadě název, sídlo a právní formu právnické osoby a její identifikační číslo, je-li provozovatelem právnická osoba, nebo obchodní firmu, popřípadě jméno a příjmení, případně odlišující dodatek, trvalý pobyt a místo podnikání, liší-li se od trvalého pobytu, rodné číslo a identifikační číslo fyzické osoby, je-li provozovatelem fyzická osoba,

b) číslo, pod kterým byla vydána koncese,

c) jméno, příjmení, adresu trvalého pobytu, adresu pro doručování a rodné číslo všech řidičů taxislužby,

d) předpokládané datum zahájení provozování taxislužby.

(6) Písemné oznámení podle odstavce 5 provozovatel taxislužby doloží

a) úředně ověřenou kopií koncesní listiny,

b) doklady dosvědčujícími spolehlivost všech osob, které hodlá pověřit výkonem práce řidiče taxislužby, pokud si je dopravní úřad vyžádá,

c) jednou fotografií takové osoby, jež vyhovuje požadavkům stanoveným zvláštním předpisem 6c),

d) údaji o tovární značce, státní poznávací nebo registrační značce a evidenčním čísle vozidla, pokud mu bylo již přiděleno, kterým hodlá provozovat taxislužbu.

(7) Provozovatel taxislužby je dále povinen do sedmi dnů písemně oznámit příslušnému dopravnímu úřadu veškeré změny údajů uvedených v odstavcích 5 a 6 a datum případného ukončení provozování taxislužby.

(8) Dopravní úřad vydá provozovateli taxislužby průkazy o způsobilosti řidičů taxislužby znějící na jména osob uvedených v písemném oznámení, jestliže jsou starší 21 let a je u nich splněna podmínka bezúhonnosti a spolehlivosti. Za účelem zjištění, zda osoba uvedená v písemném oznámení splňuje podmínku bezúhonnosti, si dopravní úřad vyžádá podle zvláštního právního předpisu 5c) výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Dopravní úřad je povinen rozhodnout ve věci do 30 dnů ode dne, kdy obdržel písemné oznámení provozovatele taxislužby, včetně souvisejících dokladů. Průkazy o způsobilosti řidiče taxislužby jsou veřejnou listinou a vydávají se s platností na dobu pěti let. Vzor průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby stanoví prováděcí právní předpis.

(9) Dopravní úřad příslušný podle odstavce 5 rozhodne o odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby, jestliže zjistí, že osoba řidiče nesplňuje podmínku bezúhonnosti či spolehlivosti. Za účelem zjištění, zda osoba řidiče splňuje podmínku bezúhonnosti, si dopravní úřad vyžádá podle zvláštního právního předpisu 5c) výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Dopravní úřad příslušný podle odstavce 5 rozhodne dále o odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby z důvodů podle odstavce 13; v tomto případě dopravní úřad průkaz o způsobilosti řidiče odebere na dobu dvou let.

(10) Průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby pozbývá platnosti

a) uplynutím doby, na kterou byl vystaven,

b) dnem nabytí právní moci rozhodnutí dopravního úřadu o odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby,

c) dnem, kdy bylo dopravnímu úřadu příslušnému podle odstavce 5 doručeno písemné oznámení podle odstavce 11 písm. d) a e).

(11) Provozovatel taxislužby je povinen

- a) zajistit, aby průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby byl umístěn na viditelném místě ve vozidle taxislužby; podrobnosti k umístění průkazu ve vozidle stanoví prováděcí právní předpis,
- b) zajistit, aby při nabízení přepravních služeb na území Hlavního města Prahy nebo statutárních měst měl řidič u sebe originál nebo úředně ověřenou kopii platného osvědčení obce o úspěšném vykonání zkoušky podle § 21a odst. 1, pokud obec využila oprávnění podle § 21a odst. 1,
- c) do 3 dnů poté, co se dozvěděl o skutečnostech nasvědčujících ztrátě bezúhonnosti či spolehlivosti řidiče taxislužby, který pro něj taxislužbu vykonává, učinit o tom písemné oznámení dopravnímu úřadu příslušnému podle odstavce 5,
- d) do 3 dnů písemně oznámit dopravnímu úřadu příslušnému podle odstavce 5 ztrátu, zničení, odcizení nebo zneužití průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby,
- e) do 3 dnů písemně oznámit dopravnímu úřadu příslušnému podle odstavce 5 skutečnost, že mu řidič vozidla taxislužby nepředal průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby, který je dopravce povinen odevzdat podle odstavce 12,
- f) v případě vyřazení vozidla taxislužby z evidence zajistit okamžité odstranění povinného označení umístěného na vozidle taxislužby a demontáž taxametru.

(12) Provozovatel taxislužby je povinen odevzdat průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby dopravnímu úřadu příslušnému podle odstavce 5 nejpozději do sedmi kalendářních dnů poté, co

- a) osoba, na jejíž jméno byl průkaz vydán, přestala vykonávat pro provozovatele taxislužby práci řidiče taxislužby,
- b) uplynula doba platnosti průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby,
- c) nabylo právní moci rozhodnutí dopravního úřadu o odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby,
- d) nalezne nebo jinak získá zpět průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby, jehož ztrátu, zničení, odcizení nebo zneužití písemně oznámil dopravnímu úřadu,
- e) nabylo právní moci rozhodnutí živnostenského úřadu o zrušení živnostenského oprávnění opravňujícího provozovatele taxislužby k provozování taxislužby nebo o pozastavení této živnosti,
- f) písemně oznámil živnostenskému úřadu ukončení nebo přerušení provozování této živnosti.

(13) Kontrolní orgán je oprávněn zadržet průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby na místě samém z důvodů

- a) poškození cestujícího na ceně jízdného,
- b) nevydání cestujícímu dokladu o zaplacení jízdného z tiskárny taxametru,
- c) uvedení nepravdivých údajů na dokladu o zaplacení jízdného,
- d) výkonu práce řidiče taxislužby bez osvědčení obce o složení zkoušky podle § 21a odst. 1 na území obce, která v obecně závazné vyhlášce obce stanovila zkoušku jako podmínku provozování taxislužby na území obce,
- e) nemožnosti výkonu státního dozoru v silniční dopravě ve smyslu ustanovení § 34,
- f) užití vozidla v silničním provozu, označeného nebo vybaveného způsobem zaměnitelným s vozidlem taxislužby, ačkoliv toto vozidlo není zařazeno v evidenci vozidel taxislužby,
- g) neplatnost průkazu.

(14) Na zadržení průkazu na místě samém se nevztahuje správní řád. Kontrolní orgán řidiči vystaví na místě samém písemné potvrzení, například formou protokolu. Kontrolní orgán písemně oznámí zadržení průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby příslušnému dopravnímu úřadu; oznámení předá spolu se zadrženým průkazem bez zbytečného odkladu, nejpozději následující pracovní den po dni zadržení průkazu. Příslušný dopravní úřad je do 15 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o zadržení průkazu povinen zahájit řízení o odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby. Lhůta je zachována, pokud v její poslední den je oznámení o zahájení správního řízení odevzdáno k poštovní přepravě. Pokud bude rozhodnuto o odebrání průkazu, dopravní úřad jej po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí zašle dopravnímu úřadu, který jej vydal. Rozhodne-li dopravní úřad o vrácení zadrženého průkazu, vrátí jej bez zbytečného odkladu jeho držiteli.

(15) Řidič taxislužby je povinen nejpozději do tří dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odebrání průkazu řidiče taxislužby předat tento průkaz provozovateli taxislužby, na základě jehož oznámení podle § 21 odst. 5 byl průkaz vystaven. Provozovatel taxislužby, kterému byl předán průkaz řidiče taxislužby, je povinen předat tento průkaz dopravnímu úřadu, který průkaz vystavil.

§ 21a

(1) Hlavní město Praha, statutární města a další obce s počtem obyvatel nad 20 000 mohou stanovit v samostatné působnosti 6d) obecně závaznou vyhláškou obce jako podmínku k výkonu práce řidiče taxislužby na území obce povinnost prokázat zkouškou řidiče znalosti místopisu, právních předpisů upravujících taxislužbu a ochranu spotřebitele, znalosti obsluhy taxametru a způsob provádění zkoušky. O úspěšně vykonané zkoušce vydá obec účastníkovi zkoušky osvědčení a vyznačí v něm časový a územní rozsah jeho platnosti. Obec zašle kopii vydaného osvědčení dopravnímu úřadu, v jehož územním obvodu se nachází. Osvědčení je veřejnou listinou.

(2) Obec je oprávněna v samostatné působnosti 6d) stanovit obecně závaznou vyhláškou obce pro stanoviště vozidel taxislužby podmínky pro uzavření smlouvy s právníckými nebo fyzickými osobami o užívání stanoviště, podmínky užívání stanoviště a Provozní řád upravující v souladu s místními podmínkami pravidla provozu na stanovišti taxislužby včetně cenových podmínek. Provozní řád se zveřejní v místě stanoviště.

§ 21b

Příležitostná osobní silniční doprava

(1) Provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy je povinen zajistit, aby jím používané osobní automobily nebyly označeny způsobem zaměnitelným s vozidly taxislužby a aby jím poskytované přepravní služby nebyly nabízeny způsobem s taxislužbou zaměnitelným.

(2) Provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy je povinen objednávku přepravní služby předem zaznamenat do evidenční knihy objednávek a zajistit, aby kopie záznamu objednávky byla umístěna ve vozidle, kterým se přeprava vykonává, a aby ji řidič na vyžádání předložil kontrolnímu orgánu.

(3) Provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy je povinen objednávky přepravní služby uchovávat po dobu pěti let od ukončení přepravy.

(4) Provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy je dále povinen zajistit, aby
a) koncese pro příležitostnou osobní silniční dopravu byla vystavena na viditelném místě uvnitř vozidla,

b) přepravovaná osoba neplatila za přepravu přímo řidiči vozidla.

ČÁST III

PŘEPRAVA NEBEZPEČNÝCH VĚCÍ V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

§ 22

(1) Nebezpečné věci jsou látky a předměty, pro jejichž povahu, vlastnosti nebo stav může být v souvislosti s jejich přepravou ohrožena bezpečnost osob, zvířat a věcí nebo ohroženo životní prostředí.

(2) Silniční dopravou je dovoleno přepravovat pouze nebezpečné věci vymezené mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, 7) (dále jen "Dohoda ADR"), a to za podmínek v ní uvedených.

(3) Přeprava jaderných materiálů a radionuklidových zářičů se řídí zvláštními právními předpisy. 7a)

(4) Ministerstvo dopravy může v souladu s Dohodou ADR povolit na omezenou dobu, nejvýše však na pět let, provádění silniční přepravy nebezpečných věcí za odchylných podmínek od Dohody ADR. Toto povolení nelze vydat pro přepravu jaderných materiálů a radionuklidových zářičů stanovených zvláštními právními předpisy. 7a)

(5) Ministerstvo dopravy je oprávněno podle Dohody ADR pověřit právnícké osoby se sídlem na území České republiky nebo fyzické osoby s trvalým pobytem na území České republiky výkonem činností souvisejících s prováděním Dohody ADR. Pověření lze udělit osobě na základě písemné žádosti, která prokáže splnění technických podmínek pro výkon požadovaných činností a která

prokáže odbornou způsobilost k výkonu požadovaných činností. Ministerstvo dopravy může pověření odebrat, pokud pověřená osoba nedodrží podmínky stanovené v pověření nebo v Dohodě ADR. Podrobnosti o činnostech, které souvisejí s prováděním Dohody ADR, technické podmínky a odbornou způsobilost požadovanou k výkonu jednotlivých činností souvisejících s prováděním Dohody ADR stanoví prováděcí předpis.

§ 23

(1) Subjekt předávající nebezpečné věci k přepravě (dále jen "odesílatel") je povinen podle Dohody ADR zejména

- a) zatřídit, zabalit a označit nebezpečné věci,
- b) dodržet ustanovení o zákazu společné nakládky, pokud ji provádí,
- c) nepředat k přepravě nebezpečné věci, jejichž přeprava není dovolena,
- d) předat dopravci v písemné formě pokyny pro řidiče,
- e) uvést správné a úplné údaje v nákladním listě, včetně prohlášení,
- f) předat řidiči kopii povolení podle zvláštních právních předpisů, 7a)
- g) přezkoumat před nakládkou průvodní doklady a provést vizuální kontrolu, zda vozidlo a jeho zařízení splňují předepsaná ustanovení,
- h) označit kontejnery,
- i) zabezpečit předepsané školení ostatních osob podílejících se na přepravě,
- j) ustanovit bezpečnostního poradce pro přepravu nebezpečných věcí.

(2) Dopravce je povinen podle Dohody ADR při přepravě nebezpečných věcí zejména

- a) použít pouze vozidla, která jsou k tomu způsobilá,
- b) zabezpečit, aby řidič měl povinnou výbavu, včetně výstražných oranžových tabulek, případně bezpečnostních značek,
- c) zabezpečit přítomnost závozníka ve vozidle, pokud je to předepsáno,
- d) zabezpečit, aby přepravu prováděli pouze řidiči, kteří jsou k tomu vyškoleni,
- e) zabezpečit školení ostatních osob podílejících se na přepravě,
- f) ustanovit bezpečnostního poradce pro přepravu nebezpečných věcí,
- g) zajistit, aby řidič
 1. měl během přepravy s sebou a na požádání předložil oprávněným osobám ke kontrole průvodní doklady, funkční hasicí přístroje, povinnou výbavu vozidla,
 2. nepřevzal k přepravě a nepřepravoval kus, jehož obal je poškozen nebo netěsný,
 3. provedl v případě nehody nebo mimořádné události opatření uvedená v písemných pokynech pro řidiče,
 4. dodržel předpisy týkající se nakládky, vykládky a manipulace, pokud ji sám provádí, včetně zákazu společné nakládky, provozu vozidla a dozoru nad vozidly.

(3) Povinnost podle § 23 odst. 1 písm. j) se vztahuje i na subjekt zajišťující vykládku nebezpečných věcí (dále jen "příjemce").

(4) Povinnosti odesílatele a dopravce a příjemce musí být zajištěny i v případě, že jde o přepravu pro vlastní potřeby.

§ 24

zrušen

§ 25

zrušen

ČÁST IV

PROVOZOVÁNÍ MEZINÁRODNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY A PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY ZAHRANIČNÍMI PROVOZOVATELI

§ 26

Pro provozování mezinárodní silniční dopravy platí ustanovení tohoto zákona, pokud nestanoví něco jiného mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů.

§ 27

Na zahraniční dopravce se nevztahují ustanovení o označení vozidel a vedení záznamu o provozu vozidla. Zahraniční dopravci jsou však povinni zajistit, aby řidiči vedli záznamy o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a aby dodržovali stanovenou dobu řízení, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku.

§ 28

Koncese nebo povolení k provozování mezinárodní silniční dopravy nenahrazuje rozhodnutí úřadu cizího státu, po jehož území má být doprava uskutečněna.

§ 29

(1) Tuzemský dopravce musí mít k provozování mezinárodní silniční dopravy osob zahraniční povolení podle mezinárodní smlouvy nebo právního řádu cizího státu, do něhož nebo přes nějž se přeprava provádí.

(2) Žádost o zahraniční povolení tuzemský dopravce podá na Ministerstvo dopravy nejméně 45 dnů před zamýšlenou přepravou osob, nebo jedná-li se o linkovou osobní dopravu, nejméně sedm měsíců před zamýšleným zahájením provozu.

§ 30

(1) Předá-li cizí stát na základě mezinárodní smlouvy České republice pro tuzemské dopravce hromadně dohodnutý počet neadresných zahraničních vstupních povolení pro přepravu, rozhoduje Ministerstvo dopravy o přidělení zahraničního vstupního povolení na základě žádosti tuzemského dopravce. Ministerstvo dopravy může přidělováním zahraničních vstupních povolení pověřit právníkem osobu.

(2) V přiděleném zahraničním vstupním povolení Ministerstvo dopravy a spojů nebo pověřená právníkem osoba vyznačí obchodní jméno tuzemského dopravce a dobu platnosti. Podmínky přidělování zahraničních vstupních povolení stanoví prováděcí předpis včetně řešení úhrady vynaložených nákladů spojených s přidělením těchto povolení.

(3) Na vydání povolení podle odstavců 1 a 2 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

§ 31

(1) Zahraniční dopravce může uskutečnit silniční dopravu do místa na území České republiky a z takového místa do místa ležícího mimo území České republiky, jakož i přes území České republiky (tranzitem) jen na základě přiděleného vstupního povolení České republiky. O vstupních povoleních rozhoduje Ministerstvo dopravy.

(2) Vstupní povolení lze přidělit pouze zahraničnímu dopravci, který je podle předpisů platných ve státě, na jehož území má sídlo nebo bydliště, oprávněn provozovat mezinárodní silniční dopravu.

(3) Vstupní povolení se u zahraničního dopravce nevyžaduje, jedná-li se o silniční dopravu osobním automobilem pro vlastní potřebu nebo jedná-li se o příležitostnou dopravu formou okružní jízdy či formou přepravy cestujících na určené místo s následující zpáteční jízdou neobsazeného vozidla.

§ 32

(1) Pokud nestanoví jinak mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů, jsou zahraniční dopravci oprávněni provozovat silniční dopravu mezi místy ležícími na území České republiky jen na základě zvláštního povolení Ministerstva dopravy.

(2) Zvláštní povolení může být vydáno jen zahraničnímu dopravci, který je podle předpisů

platných ve státě, na jehož území má sídlo nebo bydliště, oprávněn provozovat mezinárodní silniční dopravu.

(3) Zvláštní povolení se uděluje k provedení jednoho přepravního výkonu nebo na omezený nebo neomezený počet výkonů v určitém časovém období, nejvýše na dobu jednoho roku.

§ 33

Ministerstvo dopravy může zahraničnímu dopravci při závažném nebo opakovaném porušení povinností vyplývajících z tohoto zákona zakázat provozování dopravy na území České republiky na určitou dobu, nejdéle na dobu pěti let.

§ 33a

(1) Kdo provozuje na území států Evropského společenství, z území členského státu Evropského společenství (dále jen "členský stát") do státu, který není součástí Evropského společenství (dále jen "třetí stát"), nebo naopak pro část cesty na území členského státu

a) silniční motorovou dopravu nákladní mezinárodní vozidly, jejichž celková hmotnost přesahuje 6 tun nebo jejich užitečná hmotnost přesahuje 3,5 tuny, nebo

b) silniční motorovou dopravu osobní mezinárodní autobusy, musí mít licenci Evropského společenství v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 881/1992 o přístupu na trh silniční přepravy zboží uvnitř Společenství na území nebo z území členského státu nebo procházející územím jednoho nebo více členských států, ve znění nařízení Rady Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 484/2002 nebo v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 684/1992 o společných pravidlech pro mezinárodní autobusovou přepravu cestujících, ve znění nařízení Rady č. 11/1998 (dále jen "eurolicence").

§ 33b

(1) Podnikatel v silniční mezinárodní dopravě podává žádost o eurolicenci u dopravního úřadu příslušného pro vydání stanoviska ke koncesi.

(2) Dopravní úřad na základě žádosti ověří, zda jsou splněny podmínky pro provozování mezinárodní silniční dopravy a příslušného počtu vozidel a pokud nezjistí skutečnosti, které jsou s těmito podmínkami v rozporu, vydá podnikateli v silniční mezinárodní dopravě nejpozději ve lhůtě do 15 pracovních dnů ode dne doručení žádosti originál eurolicence znějící na jméno dopravce. Na toto vydání se nevztahuje správní řád. Kromě prvopisu eurolicence vydá dopravní úřad podnikateli v silniční mezinárodní dopravě tolik číslovaných opisů eurolicence, kolik vozidel podnikatel v silniční dopravě pro provozování mezinárodní silniční dopravy nahlásil u dopravního úřadu podle § 9 odst. 4 písm. d) a pro které prokázal podmínku finanční způsobilosti.

(3) Nesplňuje-li podnikatel v silniční dopravě podmínky pro provozování mezinárodní dopravy stanovené tímto zákonem, dopravní úřad zahájí správní řízení a vydá rozhodnutí o nevydání eurolicence.

(4) Náklady spojené s vydáním eurolicence hradí dopravce.

§ 33c

Dopravní úřady jsou povinny nejpozději do 15. ledna každého roku poskytnout Ministerstvu dopravy údaje o počtu držitelů eurolicencí k 31. prosinci předchozího roku a o počtu jimi vydaných ověřených opisů eurolicencí.

§ 33d

(1) Pokud podnikatel v silniční dopravě k provozování mezinárodní nákladní dopravy v členských státech užívá jako řidiče občany třetího státu, musí být tito řidiči držitelé osvědčení řidiče podle nařízení Evropského parlamentu a Rady ES č. 484/2002 ze dne 1. března 2002, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 881/1992 a (EHS) č. 3118/1993 pro účely zavedení osvědčení řidiče (dále jen "osvědčení řidiče").

(2) Osvědčení řidiče vydává dopravní úřad příslušný k vydání eurolicence každému podnikateli v silniční mezinárodní dopravě, který je držitelem eurolicence a o vydání osvědčení řidiče požádá z důvodu, že zaměstnává řidiče ze třetích států nebo jsou mu takoví řidiči k dispozici. Spolu s originálem obdrží podnikatel v silniční dopravě jeden opis osvědčení řidiče. Na vydání osvědčení se nevztahuje správní řád. Náklady na vydání osvědčení hradí dopravce.

(3) Při změně podmínek, které vedly k vydání osvědčení, je podnikatel v silniční dopravě povinen osvědčení řidiče vrátit.

ČÁST V

STÁTNÍ SPRÁVA A STÁTNÍ ODBORNÝ DOZOR V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

§ 34

(1) Státní odborný dozor v silniční dopravě vykonávají dopravní úřady, celní úřady a Ministerstvo dopravy. Dopravní úřady a celní úřady vykonávají ve svém správním obvodu státní odborný dozor ve všech věcech, které nenáleží Ministerstvu dopravy. Ministerstvo dopravy vykonává státní odborný dozor v mezinárodní autobusové linkové silniční dopravě osob a nad financováním dopravní obslužnosti. Při výkonu státního odborného dozoru dozírají, zda dopravci, odesilatelé nebo řidiči dodržují podmínky a plní povinnosti stanovené tímto zákonem a zda provozují dopravu podle uděleného povolení. Celní úřady vykonávají státní odborný dozor nad prací osádek vozidel ve vnitrostátní a v mezinárodní silniční nákladní dopravě a ve věcech mezinárodní dopravy osob a podávají dopravním úřadům nebo Ministerstvu dopravy návrhy na zahájení řízení o uložení pokuty podle § 35. Jednotné postupy, systém a předmět kontrol a státního odborného dozoru 7f) stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru je oprávněna v souvislosti s výkonem dozoru, pokud není zvláštními předpisy stanoveno jinak, vstupovat do provozoven a všech prostor souvisejících s vykonávanou činností, nahlížet do dokladů a evidencí týkajících se provozování silniční dopravy. Dopravce je povinen osobě pověřené výkonem státního odborného dozoru umožnit výkon uvedeného oprávnění. Řidič vozidla je povinen předložit těmto osobám doklady, které musejí být ve vozidle při jeho provozu podle tohoto zákona, a umožnit jim přístup k záznamovému zařízení.

(3) Při výkonu státního odborného dozoru je osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru povinna prokázat se dokladem o pověření. Doklad o pověření musí obsahovat jméno pověřené osoby, rozsah jejího oprávnění a musí být potvrzen orgánem, který jej vydal.

(4) Vrchní státní dozor vykonává ve všech věcech silniční dopravy Ministerstvo dopravy a spojů. Vrchní státní dozor dozírá na výkon státního odborného dozoru vykonávaného dopravními úřady. Na osoby pověřené výkonem vrchního státního dozoru se vztahují při výkonu dozoru oprávnění a povinnosti podle odstavců 2 a 3. Dopravní úřady a dopravci jsou povinni osobě pověřené výkonem vrchního státního dozoru umožnit výkon dozoru a k tomu účelu poskytnout veškeré informace a doklady o činnosti státního odborného dozoru.

§ 34a

Dopravní úřad zjišťuje zdroj ohrožení provozu veřejné linkové dopravy osob. Při zjištění zdroje ohrožení nařídí provozovateli nebo majiteli zdroje ohrožení jeho odstranění. Nevyhoví-li provozovatel nebo majitel zdroje ohrožení, dopravní úřad rozhodne o odstranění zdroje ohrožení na jeho náklady. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

§ 34b

Registr dopravců

(1) Evidence údajů o dopravcích je vedena v registru dopravců, který je informačním systémem veřejné správy podle zvláštního zákona 7b), jehož správcem je dopravní úřad.

(2) Dopravní úřad vede v registru dopravců evidenci

- a) podnikatelů v dopravě, kterým vydal stanovisko ke koncesi včetně osobních údajů o těchto podnikatelích uvedených v koncesní listině a jejich změn,
- b) řidičů taxislužby, na jejichž jména vystavil průkazy o způsobilosti řidiče taxislužby,
- c) vozidel hlášených dopravnímu úřadu podle § 9 odst. 4 písm. d),
- d) vozidel taxislužby podle § 21 odst. 1,
- e) dokladů vydaných dopravcům.

(3) V registru dopravců se vedou též údaje o jejich finanční způsobilosti, dobré pověsti, zkoušce odborné způsobilosti a sankcích uložených dopravcům nebo řidičům taxislužby v souvislosti s provozováním dopravy, a to po dobu tří let od jejich pravomocného uložení, včetně údaje o řidiči, který svým jednáním při výkonu dopravy zavedl bezprostřední důvod k zahájení správního řízení s dopravcem. Příslušné orgány veřejné správy jsou povinny do 30 kalendářních dnů od pravomocného uložení sankce zaslat jimi vydaná pravomocná rozhodnutí o uložení sankce za protiprávní jednání spáchané v souvislosti s provozováním dopravy dopravnímu úřadu příslušnému k vydání stanoviska ke koncesi, jakož i oznámit veškeré změny týkající se uložené sankce.

(4) Dopravní úřad umožní nahlížet do registru dopravců Ministerstvu dopravy a orgánům provádějícím kontrolu podle zvláštních předpisů v územním obvodu dopravního úřadu, který evidenci vede.

(5) Dopravní úřad na základě písemné žádosti poskytne údaje z registru dopravců

- a) správním orgánům v rozsahu potřebném k plnění jejich úkolů,
- b) soudům,
- c) orgánům činným v trestním řízení,
- d) obcím v rozsahu potřebném k plnění jejich úkolů,
- e) fyzickým osobám, pokud jde o údaje o nich vedené,
- f) jiným fyzickým nebo právnickým osobám na základě písemného souhlasu osoby, o jejíž údaje fyzická nebo právnická osoba žádá, ověřeného příslušným orgánem.

(6) Výpis údajů z registru dopravců se řídí, pokud není v tomto zákoně stanoveno jinak, zvláštním právním předpisem 7d).

§ 34c

Centrální registr dopravců

(1) Evidence údajů shromažďovaných z registru dopravců je vedena v centrálním registru dopravců (dále jen "centrální registr"), který je informačním systémem veřejné správy podle zvláštního zákona 7b), jehož správcem je Ministerstvo dopravy.

(2) Ministerstvo dopravy v centrálním registru zpracovává údaje předávané dopravními úřady z registru dopravců způsobem stanoveným zvláštním zákonem 7e).

(3) Ministerstvo dopravy poskytuje údaje z centrálního registru na základě písemné žádosti pouze subjektům uvedeným v § 34b odst. 5.

(4) Výpis z údajů centrálního registru se řídí, pokud tento zákon nestanoví jinak, zvláštním právním předpisem 7d).

(5) Prováděcí právní předpis stanoví technické prostředky a způsob zpracování údajů v registru dopravců a v centrálním registru dopravců a způsob předávání údajů z registru dopravců do centrálního registru dopravců.

§ 35

(1) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 100 000 Kč dopravci, který

- a) nezajistí, aby v každém vozidle byl záznam o provozu vozidla, nebo nezajistí řádné vedení záznamu o provozu vozidla, pokud je povinen jej vést podle § 3 odst. 2,
- b) nezajistí, aby v každém vozidle byl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a údaj o době odpočinku nebo nezajistí jeho řádné vedení, pokud je povinen jej vést podle § 3 odst. 3,
- c) neuschovává záznamy o provozu vozidla nebo záznamy o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku po stanovenou dobu,
- d) používá v silniční dopravě vozidla, od jejichž technické prohlídky a měření emisí uplynula doba delší, než stanoví zvláštní právní předpis, 3a)
- e) nemá řádně označené vozidlo,
- f) nedodrжуje ustanovení přepravního řádu,
- g) poruší ustanovení § 9 odst. 2, 4 nebo § 9a,
- h) nepředloží jízdní řád ke schválení ve stanovené lhůtě, nedodrží způsob předložení jízdního řádu ke schválení určený příslušným dopravním úřadem, nepředloží schválený jízdní řád mezinárodní linkové dopravy do celostátního informačního systému o jízdních řádech,

i) nezajistí údržbu označnicku zastávky a dalšího zastávkového vybavení (přístřešek, zařízení pro zvýšení jízdního řádu).

(2) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 500 000 Kč dopravci, který

- a) provozuje silniční dopravu bez příslušného povolení,
- b) nezajistí dodržování stanovené doby řízení vozidla, bezpečnostních přestávek a doby odpočinku při práci řidičů,
- c) nedodrжуje mezinárodní dohody v silniční dopravě,
- d) nedodrжуje podmínky pro provozování linkové osobní dopravy stanovené v licenci,
- e) provozuje linkovou osobní dopravu bez schváleného jízdního řádu nebo opakovaně nedodrжуje schválený jízdní řád,
- f) nezahájí provoz na lince ve stanoveném termínu,
- g) neprovozuje po celou dobu platnosti licence dopravu na lince.

(3) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 750 000 Kč dopravci, který

- a) nabízí či poskytuje přepravní služby anebo přijme objednávku přepravní služby formou uváděnou v § 2 odst. 8, aniž by byl oprávněn k provozování taxislužby,
- b) nabízí či poskytuje přepravní služby formou uváděnou v § 2 odst. 8 vozidlem, které není evidováno jako vozidlo taxislužby,
- c) označí vozidlo, které není evidováno jako vozidlo taxislužby, způsobem zaměnitelným s taxislužbou nebo vybaví takové vozidlo taxametrem,
- d) provozuje vozidlem evidovaným jako vozidlo taxislužby jiný druh silniční dopravy pro cizí potřeby,
- e) poskytuje přepravní služby formou příležitostné osobní silniční dopravy, aniž předem provede záznam objednávky v evidenční knize objednávek nebo nezajistí, aby řidič vozidla, který provádí přepravu na základě koncese vydané dopravci pro příležitostnou osobní silniční dopravu, předložil kontrolnímu orgánu kopii objednávky přepravní služby, nebo neoznačí vozidlo příležitostné osobní silniční dopravy stanoveným způsobem,
- f) nezajistil, aby řidič vozidla, které je evidováno jako vozidlo taxislužby na základě koncese vydané tomuto dopravci, plnil přepravní podmínky, které byly stanoveny místně příslušným dopravním úřadem jako závazné v územním rozsahu jeho působnosti,
- g) nezajistil dodržování Provozního řádu stanoviště taxislužby řidičem vozidla, které je evidováno jako vozidlo taxislužby na základě koncese vydané tomuto dopravci,
- h) poruší ustanovení § 21,
- i) nedodrжуje podmínky pro provozování taxislužby stanovené tímto zákonem,
- j) provozuje linkovou osobní dopravu bez licence,
- k) neumožní výkon státního odborného dozoru a vrchního státního dozoru.

(4) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč dopravci nebo odesílateli, který nedodrжуje podmínky stanovené pro silniční dopravu nebezpečných věcí.

(5) Dopravní úřad uloží pokutu až do výše 500 000 Kč osobě, která

- a) neodstranila zdroj ohrožení provozu veřejné linkové dopravy,
- b) svojí činností poškodila zařízení veřejné linkové dopravy,
- c) způsobila přerušování provozu veřejné linkové dopravy většího rozsahu.

(6) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy zašle opis pravomocného rozhodnutí, kterým byla uložena dopravci pokuta, dopravnímu úřadu, který vydal stanovisko ke koncesi, a dopravnímu úřadu, který vydal licenci pro pravidelnou linkovou dopravu.

(7) Při placení a vymáhání pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu. 7c)

§ 35a

Návrh na zrušení živnostenského oprávnění

(1) Dopravní úřad, celní úřad nebo Ministerstvo dopravy podá u příslušného živnostenského úřadu návrh na zrušení živnostenského oprávnění⁵⁾ tomu dopravci, který přestal splňovat podmínku dobré pověsti nebo podmínku finanční způsobilosti.

(2) Dopravní úřad, celní úřad nebo Ministerstvo dopravy může z důvodu závažného porušení podmínek stanovených tímto zákonem podat u příslušného živnostenského úřadu návrh na zrušení živnostenského oprávnění 5) tomu dopravci, kterému byla opakovaně uložena pokuta podle tohoto zákona. Pro účely tohoto zákona se opakovaně uloženou pokutou rozumí

a) nejméně třikrát uložená pokuta podle ustanovení § 35 odst. 1 v období posledních pěti let, nebo

b) nejméně dvakrát uložená pokuta podle ustanovení § 35 odst. 2 nebo 3 v období posledních pěti let.

(3) Za závažné porušení podmínek stanovených tímto zákonem je považováno také uložení pokuty podle ustanovení § 35 odst. 4 v období posledních pěti let.

§ 35b

Vybírání kaucí

(1) Orgány Policie České republiky nebo celní úřady při provádění kontroly podle ustanovení § 37 odst. 1 tohoto zákona jsou oprávněny v případě, že se jedná o dopravce, který má bydliště nebo sídlo mimo území České republiky, vybírat kaucí, a to v rozmezí od 10 000,- Kč do 50 000,- Kč podle závažnosti porušené povinnosti.

(2) Nesložil-li řidič, který pro účely vybírání kaucí při kontrole vždy zastupuje dopravce, požadovanou kaucí, jsou orgány Policie České republiky nebo celní úřady oprávněny přikázat řidiči jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla, zadržet řidiči doklady k vozidlu a k nákladu a zakázat pokračování v jízdě. Náklady spojené s jízdou vozidla do místa odstavení jdou k tíži dopravce. Odpovědnost dopravce za vozidlo, náklad a přepravované osoby není dotčena.

(3) Řidič vozidla může pokračovat v jízdě po zaplacení požadované kauce řidičem nebo dopravcem, nebo po zaplacení pokuty dopravnímu úřadu. Na místě zaplacení kauce nebo pokuty budou řidiči vydány zadržené doklady.

(4) Při výběru kauce jsou orgány Policie České republiky nebo celní úřady povinny vydat řidiči stvrzenku o převzetí kauce, sepsat ve čtyřech vyhotoveních protokol o zjištěném porušení a poučit dopravce o tom, že je povinen se k případu vyjádřit nejpozději ve lhůtě dvou týdnů k příslušnému dopravnímu úřadu, a to v českém jazyce. Jedno vyhotovení protokolu obdrží řidič vozidla, druhé si ponechá orgán Policie České republiky a zbylá dvě vyhotovení předá spolu s kaucí nebo doklady k vozidlu a nákladu nejpozději následující pracovní den dopravnímu úřadu v místě působnosti orgánu Policie České republiky. Vzor stvrzenky o převzetí kauce upraví prováděcí právní předpis.

(5) Doklad o převzetí kauce se vydá v českém jazyce. V dokladu o převzetí kauce musí být uvedeno, kde bude vedeno správní řízení o pokutě.

(6) Vozidlo, které bylo orgány Policie České republiky nebo celními úřady znehybněno a odstaveno na k tomu vyhrazeném parkovišti, se dopravci vydá až po zaplacení požadované kauce nebo po zaplacení pokuty uložené dopravním úřadem za spáchání správního deliktu zjištěného při kontrolní činnosti orgány Policie České republiky nebo celními úřady.

(7) Řízení ve věci kauce se vede v jazyce českém.

§ 36

(1) Řízení o uložení pokuty lze zahájit do jednoho roku ode dne, kdy se dopravní úřad, orgán kraje v přenesené působnosti nebo Ministerstvo dopravy o porušení uvedených povinností dozvěděl, nejpozději však do pěti let ode dne, kdy k porušení došlo.

(2) Při stanovení výše pokuty a kauce se přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a k rozsahu způsobené škody.

(3) Pokuty uložené dopravním úřadem a propadlé kauce jsou příjmem samosprávného celku, jehož součástí je dopravní úřad. Pokuty uložené podle tohoto zákona jinými orgány jsou příjmem státního rozpočtu.

§ 37

(1) Orgány Policie České republiky v rámci dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu podle zvláštního předpisu 8) nebo celní úřady kontrolují, zda je vozidlo v provozu vybaveno doklady předepsanými tímto zákonem, zda vozidlo v provozu je stanoveným způsobem označeno nebo jinak vybaveno a zda jsou dodržovány doby řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a doby odpočinku řidičů. Řidič vozidla je povinen předložit orgánům uvedeným ve větě první doklady předepsané tímto zákonem a umožnit jim přístup k záznamovému zařízení.

(2) Orgán inspekce práce kontroluje splnění podmínek stanovených tímto zákonem, pokud souvisejí s bezpečností práce 9).

(3) Orgán Policie České republiky, pokud se nejedná o postup podle ustanovení § 35b tohoto zákona, a orgány uvedené v odstavci 2, jsou povinny zjištěná porušení oznámit příslušnému dopravnímu úřadu.

§ 38

(1) Celní úřady kontrolují, zda osádky vozidel, která překračují hranice, mají předepsané doklady o oprávnění k mezinárodní silniční dopravě, doklady o dodržení předepsané doby řízení vozidla a odpočinku, zda se nejedná o zahraničního dopravce, kterému Ministerstvo dopravy zakázalo provozovat silniční dopravu na území České republiky, a zda tuzemský dopravce používá vozidlo, jehož technický stav byl shledán vyhovujícím při technické kontrole, od které neuplynula doba stanovená zvláštním zákonem.

(2) U vozidel, která přepravují nebezpečné věci, celní úřady kontrolují, zda osádka vozidla je podle Dohody ADR vybavena předepsanými řádně vyplněnými doklady a zda tato vozidla jsou předepsaným způsobem označena a vybavena.

(3) V případě nesplnění stanovených podmínek jsou celní úřady oprávněny postupovat podle § 35b.

(4) Celní úřad může v odůvodněných případech vydat se souhlasem Ministerstva dopravy zahraničnímu dopravci náhradní vstupní povolení.

§ 38a

(1) Ministerstvo dopravy v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropských společenství 4e) zajišťuje výrobu paměťových kontrolních karet.

(2) Ministerstvo dopravy vydává paměťové kontrolní karty subjektům vykonávajícím státní odborný dozor nebo kontrolu dodržování dob řízení vozidel, bezpečnostních přestávek a dob odpočinku řidičů a vede centrální evidenci paměťových kontrolních karet. Paměťová kontrolní karta platí 5 let ode dne vydání.

(3) Vzor paměťové kontrolní karty stanoví v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství 4e) prováděcí právní předpis.

ČÁST VI

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 39

Řízení ve věcech upravených tímto zákonem

V řízení ve věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle obecných předpisů o správním řízení, pokud jednotlivá ustanovení tohoto zákona nestanoví jinak.

§ 39a

- (1) Ministerstvo dopravy
- a) kontroluje vývoj nabídky kapacit v silniční nákladní dopravě,
 - b) vyhodnocuje intenzitu silniční nákladní dopravy ve vztahu ke kapacitě, propustnosti a stavu silniční infrastruktury,

c) sleduje v souvislosti s vývojem nabídky kapacit a intenzity silniční nákladní dopravy finanční způsobilost dopravců v silniční nákladní dopravě.

(2) Příslušné dopravní úřady poskytují Ministerstvu dopravy průběžně informace o počtu dopravců na trhu silniční nákladní dopravy, o počtu vozidel, kterými je silniční nákladní doprava provozována, a o jejich finanční způsobilosti.

§ 39b

Krizový stav v silniční nákladní dopravě nastává, pokud
a) převyšuje vývoj nabídky kapacit v silniční nákladní dopravě nejméně po dobu tří měsíců po sobě jdoucích vývoj poptávky, nebo

b) způsobuje intenzita silniční nákladní dopravy neprůjezdnost pozemních komunikací,
a hrozí-li z těchto důvodů významnému počtu dopravců v silniční nákladní dopravě úpadek podle zvláštního právního předpisu. 10)

§ 39c

V případě krizového stavu v silniční nákladní dopravě vláda nařízením stanoví

a) dočasný zákaz vydávání koncesí 5) k provozování silniční nákladní dopravy,

b) dočasný zákaz změn koncese 5) k provozování silniční nákladní dopravy, spočívající v rozšíření počtu vozidel, která dopravce používal přede dnem nabytí účinnosti nařízení vlády k provozování silniční nákladní dopravy, a

c) podmínky provádění těchto zákazů.

§ 40

(1) Dopravci, kteří provozují silniční dopravu (veřejná linková doprava, mezinárodní autobusová doprava a mezinárodní nákladní doprava) na základě koncese podle živnostenského zákona, jsou povinni předložit do tří let od účinnosti tohoto zákona příslušnému živnostenskému úřadu osvědčení o odborné způsobilosti pro provozování dopravy. Nepředloží-li v této lhůtě dopravci osvědčení, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

(2) Dopravci, kteří provozují linkovou osobní dopravu na základě koncese, jsou povinni uvést svou činnost do souladu s tímto zákonem a do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona požádat o udělení licence (§ 10). Do doby rozhodnutí dopravního úřadu, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu, Ministerstva dopravy a spojů se tyto dopravci považují za dopravce, kterým byla udělena licence podle tohoto zákona.

§ 40a

(1) Dopravci, kteří provozují mezinárodní silniční dopravu autobusy nebo nákladními vozidly o užité hmotnosti vyšší než 3,5 tuny nebo celkové hmotnosti vyšší než 6 tun na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. března 2000 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi k provozování silniční dopravy. Nepředloží-li v této lhůtě dopravci potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

(2) Provozovatelé taxislužby, kteří provozují taxislužbu přede dnem účinnosti tohoto zákona, jsou povinni nejpozději do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona zaslat příslušnému dopravnímu úřadu písemné oznámení podle § 21 odst. 4 s výjimkou osvědčení obce o složení zkoušky řidiče taxislužby, které jsou povinni předložit ve lhůtě jednoho roku ode dne účinnosti vyhlášky obce. Nezašlou-li provozovatelé taxislužby ve stanovených lhůtách tato oznámení, nejsou oprávněni provozovat taxislužbu v příslušném územním obvodu.

§ 40b

(1) Dopravci, kteří provozují mezinárodní silniční dopravu autobusy, tahači nebo nákladními vozidly o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny s výjimkou speciálních vozidel na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. března 2001 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi k provozování silniční dopravy. Nepředloží-li dopravce potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnost.

(2) Od 1. ledna 2004 se povinnost prokazovat finanční způsobilost rozšiřuje i na vnitrostátní dopravu.

(3) Dopravci, kteří provozují vnitrostátní silniční dopravu autobusy, tahači nebo nákladními vozidly o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny s výjimkou speciálních vozidel na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. července 2004 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi k provozování silniční dopravy. Nepředložili dopravce potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnost.

(4) Podnikatel, který podle tohoto zákona je povinen označit vozidlo, ačkoli před účinností tohoto zákona tuto povinnost neměl, je povinen tak učinit nejpozději do 2 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

(5) Dopravci, kteří podle tohoto zákona jsou povinni prokázat odbornou způsobilost, ačkoliv před účinností tohoto zákona tuto povinnost neměli, jsou povinni předložit nejpozději do jednoho roku od účinnosti zákona příslušnému živnostenskému úřadu doklad o odborné způsobilosti. Nepředložili v této lhůtě dopravce tento doklad, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

§ 40c

zrušen

§ 41

Zmocňovací ustanovení

(1) Vláda nařízením upraví počátek, konec a podmínky provádění zakázek podle § 39c.

(2) Ministerstvo dopravy vydá prováděcí právní předpis k provedení § 3 odst. 1 písm. b), § 3 odst. 2 a 3, § 4a odst. 6, § 6 odst. 1, § 6 odst. 8, § 7 odst. 3, § 9 odst. 1, § 17 odst. 6, § 18b odst. 2, § 19a odst. 3, § 19a odst. 3, § 19b odst. 6, § 21 odst. 1, 2, 3, 4, 8 a odst. 11 písm. a), § 22 odst. 5, § 30 odst. 2, § 34 odst. 1, § 34c odst. 5 a § 35b odst. 4 a § 38a odst. 3.

(3) Hlavní město Praha, statutární města a další obce s počtem obyvatel nad 20 000 mohou obecně závaznou vyhláškou upravit podmínky pro provozování taxislužby podle § 21a odst. 1; obec může obecně závaznou vyhláškou upravit podmínky pro provozování taxislužby podle § 21a odst. 2.

§ 42

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se zákon č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství, ve znění zákona č. 118/1990 Sb.

§ 43

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1994.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v.r.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II zákona č. 229/2005 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona se v již zahájených řízeních ve věci vydání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby postupuje podle dosud platné právní úpravy.

2. Průkazy o způsobilosti řidiče taxislužby vydané před nabytím účinnosti tohoto zákona, jejichž platnost má skončit po nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají v platnosti po dobu v nich uvedenou a jejich územní rozsah se rozšiřuje na území celé republiky. Tím není dotčeno ustanovení § 21a.

Čl. VII zákona č. 130/2008 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Dopravcům a odpovědným zástupcům, u kterých byla odborná způsobilost z předmětů stanovených prováděcím právním předpisem před účinností tohoto zákona nahrazena vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce z daného oboru, vydá dopravní úřad na jejich žádost do 15 dnů ode dne podání žádosti osvědčení o odborné způsobilosti pro provozování dopravy. Při podání žádosti podle věty první žadatel doloží, že mu bylo uděleno živnostenské oprávnění v oboru silniční motorová doprava osobní nebo nákladní nebo taxislužba, nebo že byl odpovědným zástupcem pro tyto druhy živností, a zároveň doloží vysvědčení o státní nebo maturitní zkoušce, které v jeho případě ve smyslu § 6 odst. 7 zákona nahrazovalo odbornou způsobilost.

2. Tento úkon je osvobozen od správního poplatku.

-
- 1) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 1) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
- 1) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 1a) Zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.
- 3a) Zákon č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 355/1999 Sb.
- 4) Čl. 6 až 11 vyhlášky č. 108/1976 Sb., o Evropské dohodě o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR), ve znění pozdějších předpisů.
- 4a) Vyhláška č. 108/1976 Sb., o Evropské dohodě o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR), ve znění pozdějších předpisů.
- 4b) Vyhláška č. 55/1991 Sb., o výcviku a zdokonalování odborné způsobilosti řidičů silničních motorových vozidel.
- 4c) Vyhláška č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.
- 4d) Čl. 2 nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 o harmonizaci určitých sociálních právních předpisů v silniční dopravě.
- 4e) Nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.
- 5) Zákon č. 455/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 5a) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
- .
- 5b) § 50 odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 356/1999 Sb.
- 6) Zákon č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 5c) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.
- 6a) Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.
- 6b) Zákon č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
- 6b) § 125 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
- 6c) Vyhláška č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu), ve znění pozdějších předpisů.
- 6c) Vyhláška č. 642/2004 Sb., kterou se provádí zákon o občanských průkazech a zákon o cestovních dokladech.
- 6d) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
- 7) Vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), ve znění pozdějších předpisů.
- 7a) Vyhláška č. 143/1997 Sb., o přepravě a dopravě určených jaderných materiálů a určených radionuklidových zářičů.
- Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů.
- 7b) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

7c) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

7d) Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

7e) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

7f) Směrnice Komise 112/2004/ES, kterou se přizpůsobuje technickému pokroku Směrnice Rady 50/1995/ES o jednotných postupech kontroly při přepravě nebezpečných věcí.

Směrnice Rady 599/1988/ES o jednotném postupu při provádění nařízení (EHS) 3820/1985 a nařízení (EHS) 3821/1985.

Směrnice Rady 50/1995/ES o jednotných postupech kontroly při přepravě nebezpečných věcí.

8) Zákon ČNR č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

9) Zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 396/1992 Sb.).

10) Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.

11) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

12) § 10 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel).

13) Čl. 14 nařízení č. 1191/69 o postupu členských států ohledně závazků spojených s veřejnými službami v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách.